

Jean-Jacques Marie

En grov mörkläggnig

Vilseledande om Molotov-Ribbentrop-pakten och dess bakgrundshistoria

[Denna artikel försöker inte skildra icke-angreppspakten mellan Nazi-Tyskland och Sovjet, utan är en kommentar till en bok som med historieförfalskning som verktyg försöker rättfärdiga den stalinistiska politiken som bidrog till Andra världskrigets utbrott, och där pakten blev startskottet. Om du vill veta mer om historien, se Maries artikel [Samarbetet Stalin-Hitler. Om Molotov-Ribbentrop-pakten och dess följder.](#)]

Inför Sovjetunionens Högsta sovjets urtima femte session den 31 oktober 1939, förklarade Vjatjeslav Molotov, dåvarande ordförande för Folkkommisariernas råd:

Hitlerismens ideologi kan, liksom varje annat ideologiskt system, erkännas eller förkastas – det är en sak, som gäller politiska åsikter. Men varje människa begriper, att en ideologi inte kan förintas med våld, att man inte kan göra slut på den genom ett krig. Därför är det inte bara absurt utan rent av brottsligt att föra ett sådant krig som ett krig för ”hitlerismens förintande”, maskerat med den falska flaggen av kamp för ”demokratin”. (Publicerat i *Pravda* 1 december 1939. Hela talet, ”Om Sovjetunionens utrikespolitik”, ingår i samlingen [Kommunisterna och Andra världskriget 1939-40](#))

Således, för chefen för den sovjetiska regeringen, Stalins högra hand, skulle ett krig för att förinta hitlerismen vara ”kriminellt”.

Pajasen Grover Furr¹ skulle kanske vilja placera Molotov bland de hemliga överlevarna från den så kallade ”komplott av högeranhängare och trotskister”, där Furr redan hade placerat Chrusjtjov. Men detta skulle vara ganska svårt, för om Stalin av en slump inte hade godkänt detta utmärkta uttalande, så skulle han ha läst det följande dag i *Pravda*. Ingen korrigering av

¹ Grover Furr är en amerikansk professor i medeltida engelsk litteratur (!), som främst gjort sig känd för extremt prosovinistiska åsikter. Enligt Furr är i stort sett alla kritiska synpunkter på Stalin lögn. Han har skrivit ett stort antal böcker och artiklar av det slaget, t ex där han hävdar att Chrusjtjovs hemliga tal 1956 bara innehöll lögn, att alla åtalade vid Moskvarättegångarna var skyldiga till det som de anklagades för, att [Katynmassakern](#) 1940 i själva verket begicks av nazisterna osv. /MF

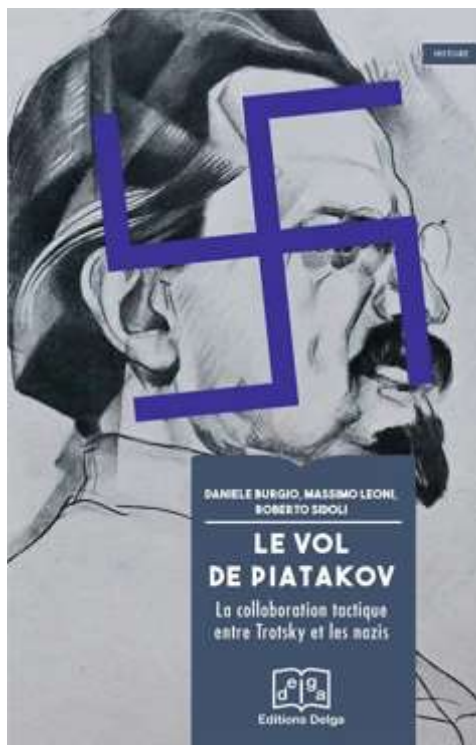
denna förklaring om stöd för nazismen gjordes förrän den 22 juni 1941, då Hitlers horder invaderade Sovjetunionen.

Det är sant att Stalin hade förklarat för Kominterns sekreterare Dimitrov den 7 september 1939: ”Utan att förstå eller önska det, undergräver och omskakrar Hitler det kapitalistiska systemet.” (Georgi Dimitrov, *Diary of Georgi Dimitrov*, s. 115). Så Hitler kan kallas en objektiv allierad.

Den fulla innebörden av detta samarbete med Hitler klargjordes i februari 1940, när Stalin till Gestapo överlämnade trettio tyska kommunister som hade emigrerat till Sovjetunionen för att undkomma nazismen, inklusive Margarete Buber-Neumann, hustru till Heinz Neumann, en ledande medlem i KPD och chefredaktör för dess dagstidning *Die Rote Fahne*, som Stalin hade skjtit 1937 och som därför inte kunde levereras till Hitler i februari 1940 (Margarete Buber-Neumann, *Déportée en Sibérie*, s. 213, sv. övers. [Fånge hos Stalin och Hitler](#), kapitlet ”Överlämnad till Gestapo”).

Stalins återstående anhängare bör komma ihåg dessa fakta och uttalanden och dra lämpliga slutsatser.

Istället har tre italienska stalinister skrivit en enorm bok utgiven av ett franskt förlag, *Le vol de Piatakov* [Pjatakovs flykt], med undertiteln ”La collaboration tactique entre Trotsky et les nazis” [Det taktiska samarbetet mellan Trotskij och nazisterna], vars omslag, till deras skam, pryds av en bild av Trotskij täckt av ett enormt hakkors.²

De tre månglarna av detta gamla och mordiska förtal försöker dölja det historiska samarbetet mellan Stalin och Hitler från augusti 1939 till 22 juni 1941 (d.v.s. under 22 månader), vilket, förutom överlämnandet av tyska kommunister till Gestapo, bland annat skulle leda till ett originellt taktiskt samarbete i Frankrike: begäran till de nazistiska myndigheterna från ledarna för PCF att få återuppta publiceringen av *L'Humanité*.

² Daniele Burgio, Massimo Leoni, Roberto Sidoli, *Le Vol de Piatakov* (Paris: Editions Delga, 2021), 863 sidor

Det finns ett franskt ordspråk som säger att ”Den som känner sig snorig ska snyta sig”, men de tre förtalarna verkar vara omedvetna om det.

Översättning: Björn Erik Rosin

Lästips

J-J Marie: [Samarbetet Stalin-Hitler. Om Molotov-Ribbentrop-pakten och dess följder](#)

Tidsdokument:

[Avtalstext till den tysk-sovjetiska icke-angreppspakten \(Molotov-Ribbentrop-pakten\) Kommunisterna och Andra världskriget 1939-40](#) (artiklar och dokument publicerade av det svenska kommunistpartiet).

[Komintern om Andra världskriget \(1939-1941\)](#). Dokument och tal från Kommunistiska internationalen under ”Molotov-Ribbentrop-paktens” tid.

Leo Trotskij: [Alliansen mellan Tyskland och Sovjetunionen:](#)

Kommunistpartierna och ickeangreppspakten

Pierre Broué: [Kommunistiska Internationalen och Andra världskriget](#)

Yvonne Hirdman: [Sveriges Kommunistiska Parti och 2:a världskrigets första år](#)

Roger Moorhouse: [Brittiska kommunistpartiet och Molotov-Ribbentrop-pakten,](#)

W L Shirer: [Sovjetunionen, Tyskland och Andra världskrigets inledning](#)